

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Karla Šimky a soudkyň Sylvy Šiškeové a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2023, č. j. MV-119041-2/ODK-2023, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2023, č. j. 54 A 71/2023-11,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (stěžovatel) podal dne 22. 11. 2023 kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Praze označenému v záhlaví.

[2] Nejvyšší správní soud (NSS) usnesením ze dne 20. 12. 2023, č. j. 2 As 362/2023-10, zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků i jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Soud dospěl k závěru, že stěžovatel zneužívá institutu osvobození od soudních poplatků, a jsou proto splněny podmínky vymezené judikaturou pro odeprání tohoto osvobození.

[3] NSS stěžovatele stejným usnesením vyzval, aby zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost a prokázal, že splňuje podmínku povinného zastoupení advokátem, případně že má sám vysokoškolské právnické vzdělání. K tomu soud stěžovateli stanovil lhůtu 15 dní a poučil jej o následcích nevyhovění výzvě.

[4] Usnesení s výzvou bylo stěžovateli doručeno dne 27. 12. 2023 (doručenka na č. 1. 11 spisu NSS). Stanovená lhůta uplynula ve čtvrtek dne 11. 1. 2024. Stěžovatel ve lhůtě nezaplatil soudní poplatek ani neprokázal splnění podmínky podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.).

[5] Dne 3. 1. 2024 stěžovatel podal opětovnou žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce, odkázal na § 9 odst. 4 písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a namítl podjatost členů 2. senátu NSS.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon“. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) téhož zákona] zaplacen, „soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů;

výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.“

[7] NSS nerozhodoval o opakované žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o návrhu na ustanovení zástupce. Ačkoli obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudních poplatků musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto pravidlo má své výjimky. Jeho mechanické uplatňování by totiž v některých případech vedlo ke zbytečnému prodlužování řízení opakovaním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich (rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2011, č. j. 8 As 65/2010-106, body 10-11).

[8] V nynější věci NSS zamítl první žádost stěžovatele, neboť dospěl k závěru, že představuje zneužití práva. Na tom se v době podání opakované žádosti nic nezměnilo a nemůže na tom nic změnit ani uvedení přibližné výše stěžovatelova starobního důchodu v této druhé žádosti (rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS). Opakované rozhodování o stěžovatelově žádosti a návrhu by za této situace bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

[9] Ačkoli stěžovatel odkázal na § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, nesdělil žádné okolnosti, které by osvědčovaly nebezpečí z prodlení, ani nedoložil, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit.

[10] NSS tedy řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[11] I když stěžovatel ve stanovené lhůtě nedoložil ani plnou moc pro řízení o kasační stížnosti, resp. neprokázal, že má sám vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie, NSS nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. Zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má totiž přednost před odmítnutím kasační stížnosti pro absenci zastoupení advokátem (usnesení NSS ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70).

[12] Ke stěžovatelově námitce podjatosti soud nepřihlédl. Stěžovatel v ní uvedl, že jde o aroganci moci za účelem krytí zločinů komunismu, na němž se podílí justice pod vedením žalovaného Ministerstva vnitra. NSS je známo, že obdobné námitky stěžovatel vznáší opakovaně, zpravidla pokud soud nevyhoví jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků (z poslední doby např. řízení pod sp. zn. 1 As 212/2023, 4 As 51/2023, 7 As 126/2023, 7 As 269/2023).

[13] NSS v tomto postupu spatřuje zneužití práva, které nepožívá právní ochrany (usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 10. 2018, sp. zn. II. ÚS 3209/18, bod 10, či usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019-65, č. 4062/2020 Sb. NSS, bod 27). Věc proto nepředkládal jinému senátu NSS k rozhodnutí o námitce podjatosti.

[14] Pouze na okraj NSS dodává, že i bez ohledu na závěr o zneužití práva by stěžovatelova námitka nemohla být úspěšná, neboť je zřejmé, že stěžovatel za důvod podjatosti považuje postup 2. senátu při rozhodování o jeho žádosti o osvobození od

soudního poplatku. Důvodem k vyloučení ale nemohou být okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech [§ 8 odst. 1 písm. a) poslední věta s. ř. s., k tomu např. usnesení NSS ze dne 19. 11. 2019, č. j. Nao 206/2019-56, bod 9].

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2024

Karel Šimka
předseda senátu